

A fehérvérsajt (fvs) normálisan a csontvelőben képződő sejtek, melyek az immunrendszer sejtjeiként a védekezésben játszanak szerepet. Gyulladásos, fertőzőes betegségek, valamint vérképzőszervi betegség gyanúja esetén a vizsgálatok részeként meghatározzák a fehérvérsajt számát.

Normál érték: 4.8-10.8 G/L, amely egy adott vértérfogat egységre számítva adja meg a fehérvérsajt tényleges számát. Alacsonyabb fvs szint esetén a szervezet fogékonyabb a fertőzésekkel szemben, azaz könnyebben betegedik meg fertőző betegségekben az egyén.

Mi okozhatja a fehérvérsajt alacsonyabb szintjét?
Csökkent képződés vagy fokozott pusztulás. Csökkent képzés alakul ki csontvelői elégtelenség esetén.

Fokozott pusztulás észlelhető kemoterápia, illetve sugárterápia alkalmazásakor.

Vírusfertőzések és egyes gyógyszerek szedése mellett szintén kevesebb a fehérvérsajt száma.

Mi okozhatja a fehérvérsajt magasabb szintjét?

A fehérvérsajt száma megnőhet bakteriális fertőzések, sérülések, valamint pajzsmirigy túlműködés esetén.

A nagyon magas fehérvérsajtszám és ezen sejteknek a normálistól eltérő alakja a csontvelőműködés zavarát, a leukémiás megbetegedés gyanúját veti fel.

A limfocita

A limfociták a fehérvérsajt egyik nagy csoportját képezik, 20-40 %-át alkotják.

Ezek a nyirokszervekben képződő sejt elemek a véráramban és a nyirokrendszerben keringenek, miközben a szervezetet folyamatosan ellenőrzés alatt tartják.

Eredetüket tekintve megkülönböztetünk a csecsemőmirigyből (thymus) származtatható T-limfocitákat, melyek az ún. sejt immunválaszt felelős alkotók. Szerepet játszanak a daganatokkal, valamint a vírusokkal szembeni védelemben, illetve egy-egy beültetett szerv vagy szövet kilökődésében.

A másik csoportba soroljuk a madarak Fabricius-féle tömlőjéről elnevezett B-limfocitákat, melyek az ún. antitest (humorális) immunitásért felelősek. A limfociták egyes típusai hosszú ideig maradnak életben, melynek köszönhetően az immunrendszer képes emlékezni a régebben megismert antigénekre, ezáltal védelmet biztosít az újrafertőződés ellen.

Normál tartomány:

A limfocita szám meghatározása vénás vérből történik, a normál tartományt %-os értékben és egyéb mértékegységben egyaránt feltüntetjük.

- 19 – 41 %
- 0.9 – 4.44 G/L

Mire utalhat az alacsonyabb limfocitaszám?

Limfocitopéniáról akkor beszélünk, ha a vénás vérben mért limfociták száma kevesebb, mint 0.9 G/L.

- A limfociták száma számos betegség esetén csökkenhet: HIV, heveny gyulladásos megbetegedések, egyes autoimmun kórképek (SLE).
- A szervezetet érő különböző eredetű súlyos stressz.
- Kortikoszteroid terápia, a daganattal szemben alkalmazott kemoterápiásszerek, valamint sugárkezelés.
- Ritkán egyes örökletes megbetegedések, melyek az immunrendszer hiányos működését eredményezik,

szintén limfocitopéniát okoznak.

- A súlyos mértékű limfocitahiány akár az életet is veszélyeztető fertőzések kialakulásához vezethet, melyek kiváltói baktériumok, vírusok, gombák, illetve paraziták egyaránt lehetnek.

Mire utalhat az emelkedett limfocitaszám?

- A limfocitaszám emelkedésével főleg vírusfertőzések során találkozhatunk, de egyes bakteriális fertőzések esetén - pl. TBC - is előfordul.
- Csontvelőt érintő daganatok: akut és krónikus limfoid leukémia, melyekre az éretlen sejtek jelenléte a jellemző
- Daganatos betegségek kezeléseként alkalmazott sugárterápia.
- Pajzsmirigy túlműködésével járó Graves-Basedow kór, valamint a bélrendszert érintő Crohn-betegség is okozhatja a limfociták magasabb értékét.

Kezelőorvos neve:.....
Kontroll időpontja:.....

Figyelem! A jelen beteg tájékoztatón szereplő információk tájékoztató jellegűek, nem helyettesítik a szakszerű orvosi véleményt. A kockázatokról és a mellékhatásokról érdeklődjön kezelőorvosánál illetve gyógyszerésznél!